

OBBIĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

inf obbić (2). ◇ [praet 3 sg m obbił.] ◇ *con* 3 pl m pers by obbili (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. Zadać ból uderzając wielokrotnie (1) :

Zwrot: »[komu] gębę obbić« (1): Wolę ia tak brácie miły/ Niżby mi gębę obbili *RejZwierc* 231v.

2. Pokryć jakąś powierzchnię warstwą czegoś [co] (2) : ktorey [żony] tak bárzo żáłował/ że [...] czarno wśzytko obbić dał *RejZwierc* 153v, 31.

[*obbić* czym: Obbił á podfutrował ściány kościelne wewnątrz forśty Cedrowemi [*aedificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis*] *Leop 3.Reg* 6/14 (*Linde*).]

Formacje współrdzenne *cf* BIC.

Cf **OBBITY**, **OBIĆ**

KW